

พันธุ์อ้อย

(รับรองโดยกรมวิชาการเกษตร)

ครั้งที่ 4 เดือน เมษายน พ.ศ. 2560

ข้าวประชาสัมพันธ์ สำนักปลัด

แผนงานการเกษตร งานส่งเสริมการเกษตร
เทศบาลตำบลยางหล่อ

พันธุ์อ้อยที่ได้รับการรับรองจากกรมวิชาการเกษตร

ชัณนาท 1 / อู่ทอง 1 / อู่ทอง 2 / อู่ทอง 3 / อู่ทอง 4 / อู่ทอง 5 / อู่ทอง 6 / อู่ทอง 8 / อู่ทอง 9 / อู่ทอง 10 / สุพรรณบุรี 80 / สุพรรณบุรี 50 (อ้อยคั้นน้ำ) / สุพรรณบุรี 72 (อ้อยเคี้ยว) / ขอนแก่น 3

ชัณนาท 1

- เกิดจากลูกผสม F 160 X Co 775 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัณนาทในปี 2519 ได้ผ่านการคัดเลือก การเปรียบเทียบพันธุ์ที่ ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัณนาท ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี และได้ผ่านการทดสอบพันธุ์ในไร่เกษตรกรจังหวัดสุพรรณบุรี และกาญจนบุรี รวม 3 แห่ง ตามแผนปรับปรุงพันธุ์อ้อย ของกรมวิชาการเกษตร เสร็จสิ้นการทดลองในปี 2526 รวม 8 ปี

- ลักษณะเด่นเจริญเติบโตเร็วในระยะแรกปล้องมีขนาดค่อนข้างใหญ่ ยาว

- ใบมีขนาดใหญ่ ทรงใบแผ่ กลางใบโค้ง คอใบ มีสีเขียวรูปลาด ยาวมาก หูใบ รูปใบหอกทั้ง 2 ข้าง ข้างหนึ่งยาว ข้างหนึ่งสั้น ปล้องยาวมาก โคนโต มีสีน้ำตาลอมเขียว ไม่มีร่องตา ตาเป็นรูปไข่ ยอดแหลม ใหญ่หนูน มีวงเจริญ อยู่ระดับเดียวกับยอดตา ข้อโปนเด่น ออกดอกประมาณปลายเดือนตุลาคม การเก็บเกี่ยวเหมาะเก็บในช่วงปลายฤดูหีบ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ผลผลิต 11-15 ตัน/ไร่ ในไร่เกษตรกรสภาพน้ำฝน 15-18 ตัน/ไร่ ในเขตชลประทาน ค่า C.C.S. 12-13 หน่วย รับรองพันธุ์เมื่อ 14 ธันวาคม 2526

- ฤดูปลูกที่เหมาะสม ภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มปลูกในช่วงเดือนสิงหาคม จนหมดฝน ภาคกลาง ควรปลูกในช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน

- ความต้านทานโรค และแมลง ในสภาพธรรมชาติทนทานต่อโรคเส้ดำ โรคลำต้นเน่าแดง และโรคกลิ้งสับปะรด การเข้าทำลายของหนอนกออ้อยเฉลี่ย 6.5 %

อู่ทอง 1

- อ้อยพันธุ์อู่ทอง 1 เป็นพันธุ์ที่ได้จากการผสมเปิดของอ้อยพันธุ์ เอฟ 17 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัณนาท ในปี 2521 ได้ผ่านการคัดเลือกการเปรียบเทียบพันธุ์ที่ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัณนาท และได้ผ่านการทดสอบพันธุ์ในไร่เกษตรกร จังหวัดสุพรรณบุรี กาญจนบุรี และชัณนาท ตามแผนปรับปรุงพันธุ์อ้อยของกรมวิชาการเกษตร เสร็จสิ้นการทดลองในปี 2529 รวม 9 ปี

- ลักษณะเด่น ทนต่อการหักล้ม มีการแตกกอดี การไว้ตอดี

- ฤดูปลูกที่เหมาะสมภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เริ่มปลูกได้ในช่วงเดือนสิงหาคมจนหมดฝน ภาคกลางควรปลูกในช่วง มกราคมถึงเมษายน

- ใบมีขนาดปานกลาง ตั้งและโค้งกลางใบ ปลายเรียว มีขนกาบใบเล็กน้อย กาบใบอยู่ติดลำต้น ลอกออกค่อนข้างยากกอใบมีสีเขียว รูปสามเหลี่ยมมุมฉาก หูใบรูปใบหอกใหญ่ ยาว ทั้ง 2 ข้าง ปล้องมีขนาดใหญ่คอดกลาง สีขาวอมเหลือง มีร่องเหนือตาดี ตามีลักษณะเป็นรูปห้าเหลี่ยมขนาดใหญ่ วงเจริญสีเหลืองอยู่ระดับยอดของตา ข้อโปน เป็นพันธุ์ที่มีการออกดอกประมาณกลางเดือนธันวาคม การเก็บเกี่ยวในช่วงฤดูหีบ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม จะทำให้อ้อยมีคุณภาพความหวานค่อนข้างสูงผลผลิต 12-15 ตัน/ไร่ ในสภาพน้ำฝน และ 15-20 ตัน/ไร่ ในเขตชลประทานความหวาน 11-12 C.C.S. รับรองพันธุ์เมื่อ 11 สิงหาคม 2529

- ความต้านทานโรคและแมลง ในสภาพธรรมชาติมีความทนทานต่อโรคใบต่างและโรคเส้ดำ เป็นโรคใบขาวเล็กน้อย ไม่ต้านทานโรคลำต้นเน่าแดง และโรคกลิ้งสับปะรด การเข้าทำลายของหนอนกออ้อยต่ำ 4.06 %

อู่ทอง 2

- อ้อยพันธุ์อู่ทอง 2 (81-2-026) เป็นอ้อยที่คัดได้จากลูกผสมเปิดของอ้อยพันธุ์ IAC 52-326 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท ระหว่าง พ.ศ. 2524-2526 นำมาปลูกเปรียบเทียบกับพันธุ์อื่น ๆ ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพืชไร่ชัยนาท และไร่เกษตรกรจังหวัดกาญจนบุรี ระหว่าง พ.ศ. 2527-2532 ปรากฏว่าเป็นอ้อยที่สะสมน้ำตาลเร็ว มีน้ำตาลหรือค่า CCS มากกว่า 10 เมื่ออ้อยอายุ 9 เดือน ผลผลิตเฉลี่ยจากการปลูกอ้อยต่อที่ 1 และอ้อยต่อที่ 2 ประมาณ 14 ตัน/ไร่/ปี

- ลักษณะเด่น สะสมน้ำตาลเร็ว เมื่ออายุ 9 เดือน ในเดือนธันวาคม มีค่า CCS มากกว่า 10 รักษาระดับน้ำตาลในลำต้นได้สูงและนาน ผลผลิตใกล้เคียงกับพันธุ์อู่ทอง 1 เมื่ออายุ 9 เดือน เกษตรกรที่ปลูกจะมีรายได้มากกว่า ปลูกพันธุ์อู่ทอง 1 เมื่อเก็บเกี่ยวอายุ 9 เดือน

- ลักษณะประจำพันธุ์ ลำต้นมีสีเขียวอมเหลือง ข้อเรียบ ปล้องรูปร่างทรงกระบอก ไม่มีร่องเหนือตา รูปร่างตาเป็นรูปไข่ วงเจริญสีเหลืองอยู่ระดับยอดตา ใบใหญ่ตั้ง ปลายแหลม คอใบสีเขียวอมเหลืองปนม่วงเล็กน้อย มีรอยคลื่น มีขนที่กาบใบเล็กน้อย หูใบรูปใบหอกยาว 1 ช่าง มียอดมน 1 ช่าง มีจุดกำเนิดราก 2 แถว ไม่เป็นระเบียบ ความสูง 2.28 เมตร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ 2.73 เซนติเมตร จำนวนลำ 4.3 ลำต่อกอหรือ 10,100 ลำ/ไร่ ออกดอกปลายเดือนตุลาคม-กลางเดือนธันวาคม อายุเก็บเกี่ยว 9-12 เดือน ค่า CCS เมื่ออายุ 9 เดือน 13.6 หน่วย และ 12 เดือน 14.4 หน่วย ผลผลิต 9 เดือน เฉลี่ย 18.2 ตัน/ไร่ ผลผลิต 12 เดือน เฉลี่ย 14 ตัน/ไร่ ผลผลิตน้ำตาล 12 เดือน เฉลี่ย 2 ตัน/ไร่ รับรองพันธุ์เมื่อ 9 กันยายน 2536

- เหมาะสำหรับปลูกในที่ดินร่วนเขตชลประทานในภาคกลางและภาคตะวันตก
- ต้านทานต่อโรคแฉัด้า ต้านทานปานกลางต่อโรคเหี่ยวเน่าแดง และอ่อนแอต่อโรคมใบขาว
- ข้อควรระวัง ออกดอกเร็ว ดังนั้น ควรตัดให้เสร็จสิ้นภายในเดือนมีนาคม เพื่อนำหนักผลผลิตและน้ำตาลจะได้ไม่ลดลง

อู่ทอง 3

อู่ทอง 3

- อ้อยพันธุ์อู่ทอง 3 (89-2-366) เป็นอ้อยที่คัดได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างแม่พันธุ์อู่ทอง 1 กับ พ่อพันธุ์อู่ทอง 2 (81-1-026) ในปี 2532 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี และได้ประเมินผลผลิตในพื้นที่ต่าง ๆ จนถึงปี 2541 พบว่าให้ผลผลิตน้ำหนักลำอ้อยและน้ำตาลสูง

- ลักษณะเด่น ผลผลิตสูง การไว้ตอดี กอตั้งตรง ลำใหญ่
- ควรปลูกในสภาพไร่ ซึ่งมีดินร่วนปนทราย ที่สามารถให้น้ำได้ในภาคตะวันตกและภาคเหนือตอนล่าง เช่น จังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม และกำแพงเพชร

- ฤดูปลูกที่เหมาะสม ต้นฤดูฝน

- ลักษณะประจำพันธุ์ ทรงกอตั้งตรง ลำใหญ่ สีเหลืองอมเขียว ข้อเรียบ มีจุดกำเนิดราก 2 แถว ไม่เป็นระเบียบ ปล้องทรงกระบอกตารูปไข่ปาน กาบใบสีม่วงปนเขียว มีไขที่ลำมาก ไม่มีร่องเหนือตา วงเจริญสีเหลือง อยู่ระดับยอดตา ความสูง ประมาณ 3 เซนติเมตร จำนวนลำต่อกอประมาณ 6 ลำ ผลผลิต 16-18 ตัน/ไร่ ความหวาน 12-14 C.C.S. รับรองพันธุ์เมื่อ 18 มีนาคม 2541

- ข้อควรระวัง อ่อนแอต่อโรคเหี่ยวเน่าแดง ไม่แนะนำให้ปลูกในแหล่งที่มีโรคนี้ระบาดหรือในพื้นที่ดินนาสภาพน้ำขัง เช่นที่ จังหวัดสิงห์บุรี อ่างทอง สุพรรณบุรีบางพื้นที่ และพบโรคใบขีดแดงและยอดเน่าในสภาพธรรมชาติ

อู่ทอง 4

- อ้อยพันธุ์อู่ทอง 4 (85-2-072) คัดได้จากการผสมข้ามระหว่างอ้อยพันธุ์ Eros และ H 48-3166 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี เมื่อนำเมล็ดมาเพาะในเรือนเพาะชำแล้ว คัดเลือกต้นหรือลูกอ้อยที่แข็งแรงมาปลูกทำการคัดเลือก แล้วเปรียบเทียบพันธุ์ตามขั้นตอนของการปรับปรุงพันธุ์ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ สถานีทดลองพืชไร่ และแหล่งปลูกต่าง ๆ

- ลักษณะเด่น กาบใบลอกง่าย

- เหมาะสำหรับปลูกในแหล่งปลูกที่มีน้ำชลประทานหรือกึ่งชลประทานในเขตภาคตะวันตก โดยเฉพาะในดินไร่ที่มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย และดินร่วนเหนียว

- ลักษณะประจำพันธุ์ ทรงกอแม่เล็กน้อย ลำสีเขียวอมเหลือง เมื่อไม่ถูกแดด แต่จะเปลี่ยนเป็นสีม่วงเมื่อถูกแดด ลำมีขนาดปานกลาง ข้อโปน จุดกำเนิดรากไม่เป็นระเบียบ ปล้องรูปทรงโคนโต จัดเรียงค่อนข้างตรง ปล้องยาว ตาเป็นรูปไข่ ยอดแหลม หนูน มีปีกตามขนาดใหญ่ วงเจริญสีเขียว มีขนาดปานกลาง หนูนเล็กน้อยเทียบกับปล้อง อยู่ระดับยอดตา ใบยาวใหญ่ ตั้งปลายโค้ง ปลายใบเรียวยาว เส้นกลางใบสีขาว กาบใบเขียว มีขนแข็งกลาง กาบใบมาก มีหูใบ 2 ข้าง ข้างหนึ่งเป็นรูปใบหอกสั้น อีกข้างหนึ่งเป็นรูปใบหอกยาวผลผลิต 15-16 ตัน/ไร่ ความหวาน 12.56 C.C.S. รับรองพันธุ์เมื่อ 25 กุมภาพันธ์ 2543

- ความต้านทานโรคและแมลง ต้านทานโรคเส้ดำ ต้านทาน โรคเหี่ยวเน่าแดง หนอนกอไม่ชอบ
- ข้อควรระวัง มีขนที่กาบใบมาก

อู่ทอง 5

อู่ทอง 5

- เดิมคือ โคลน 90-2-318 เป็นอ้อยที่ได้จากการผสมข้ามแบบ polycross โดยมีโคลนพันธุ์ 87-2-1033 (อู่ทอง 1 X อีเหี่ยว) เป็นแม่พันธุ์ ในปี 2533 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี ผ่านการคัดเลือก การประเมินผลผลิตและทดสอบพันธุ์ในเขตปลูกอ้อยภาคกลาง
- ลักษณะเด่น ให้ผลผลิตและน้ำตาลสูง มีการไว้ตอดี จำนวนลำต่อกอมาก ทรงกอตั้งตรง ลมยาก
- ควรปลูกในสภาพไร่มีดินร่วนปนทรายในเขตใช้น้ำฝนภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียง

- ลักษณะประจำพันธุ์ ลำต้นตรง ลำเมื่อไม่ถูกแดดสีเขียวอมเหลือง เมื่อถูกแดดสีม่วงอมเขียว ข้อเรียบ ปล้องป่องกลาง มีไขที่ลำปานกลาง ไม่มีร่องเหนือตา ตารูปไข่ ยอดปาน ใบยาว ขนาดใหญ่ ปลายใบโค้ง กาบใบสีเขียว ไม่มีขนที่กาบใบ ออกดอกปลายเดือนตุลาคม ความสูงต้น 264 เซนติเมตร มี 6-7 ลำ/กอ ผลผลิตเฉลี่ย 16-18 ตัน/ไร่ ความหวาน 13-14 ซี.ซี.เอส. รับรองพันธุ์เมื่อ 25 กรกฎาคม 2544

- ข้อควรระวัง อ่อนแอต่อโรคเหี่ยวเน่าแดง ไม่ควรปลูกในเขตจังหวัดสิงห์บุรี และอ่างทอง อ่อนแอต่อหนอนเจาะลำต้นออกดอกเร็ว

อู่ทอง 6

- ลูกผสม 87-2-973 X 83-2-888
- ผลผลิตในเขตน้ำเสริม (จากบ่อบาดาล, จากบ่อ) 18.04 ตัน/ไร่
- ผลผลิตในเขตชลประทาน 14.25 ตัน/ไร่ในเขตน้ำฝน 10.61 ตัน/ไร่
- ความหวานในเขตน้ำเสริม 18.04 ซี.ซี.เอส.
- ความหวานในเขตชลประทาน 15.24 ซี.ซี.เอส.
- ความหวานในเขตน้ำฝน 14.04 ซี.ซี.เอส.
- ลักษณะเด่น โตเร็ว ทนแล้ง

- ความต้านทานโรคและแมลง อ่อนแอต่อโรคเหี่ยวเน่าแดง ต้านทานโรคเส้ดำปานกลาง ต้านทานแมลงหนอนกออ้อยปานกลาง
- พื้นที่แนะนำ ดินร่วนปนทราย
- ข้อควรระวังจำนวนลำต่อกอ น้อย ควรปลูก 2 ลำคู่รับรองพันธุ์เมื่อ มิถุนายน 2547

อู่ทอง 6

อู่ทอง 8

- ผลผลิต ในเขตชลประทาน 17.23 ตัน/ไร่ ในเขตใช้น้ำฝน 12.11 ตัน/ไร่
- ความหวานในเขตชลประทาน 15.24 ตัน/ไร่ ในเขตใช้น้ำฝน 13.53 ตัน/ไร่
- การแตกกอ ปานกลาง (4-5 ลำ/กอ)
- การเจริญเติบโต ปานกลาง ไว้ตอดี
- ความต้านทานโรค อ่อนแอต่อโรคเหี่ยวเน่าแดง ต้านทานโรคเส้ดำปานกลาง
- ดินที่เหมาะสมดินร่วนเหนียว
- รับรองพันธุ์เมื่อ 7 เมษายน 2552

อู่ทอง 8

อู่ทอง 9

- ลูกผสม 94-2-128 X 94-2-270
- ผลผลิตในเขตชลประทาน 17.5 ตัน/ไร่ ในเขตใช้น้ำฝน 11.67 ตันต่อไร่
- ความหวานในเขตชลประทาน 14.00 ตัน/ไร่ ในเขตใช้น้ำฝน 12.62 ตัน/ไร่
- การแตกกอดี (5-6 ลำ/กอ)
- การเจริญเติบโตเร็ว ไวต่อดี
- ความต้านทานโรคต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดง
- ดินที่เหมาะสมดินร่วน และดินร่วนปนทราย
- รับรองพันธุ์เมื่อ 9 ตุลาคม 2552

อู่ทอง 10

- อ้อยพันธุ์อู่ทอง 10 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ โคลน 97-2-535 กับพันธุ์พ่อ คือ โคลน 94-2-128 ได้ลูกผสม 130 ต้น ทำการคัดเลือกครั้งที่ 1 ได้อ้อย 24 โคลน ทำการคัดเลือกครั้งที่ 2 ได้อ้อย 8 โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรีปี 2545-2547 และในปี 2548-2552 ทำการประเมินผลผลิต ซึ่งพบว่า อ้อยพันธุ์อู่ทอง 10 ให้ผลผลิตน้ำหนักรวมและผลผลิตน้ำตาลสูง เมื่อปลูกในเขตชลประทานและเขตที่มีน้ำเสริม และต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

สุพรรณบุรี 80

- กรมวิชาการเกษตร ได้รับรองพันธุ์อ้อยพันธุ์สุพรรณบุรี 80 (ชื่อเดิม 94-2-483) คัดเลือกได้จากกลุ่มผสมของพันธุ์แม่โคลน 95-2-352 กับพันธุ์พ่อ เค 84-200 พบว่าอ้อยพันธุ์สุพรรณบุรี 80 ให้ผลผลิตน้ำหนักรวมและผลผลิตน้ำตาลสูงมีลักษณะทางการเกษตรที่ดี จากการเปรียบเทียบพันธุ์และทดสอบพันธุ์อ้อยในเขตชลประทานในดินร่วนและดินร่วนปนทราย อ้อยพันธุ์สุพรรณบุรี 80 ให้ผลผลิตน้ำหนักเฉลี่ย 17.79 ตันต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์ เค 84-200 (14.82 ตันต่อไร่) ร้อยละ 20 และสูงกว่าพันธุ์อู่ทอง 3 (16.91 ตันต่อไร่) ร้อยละ 5

- ให้ผลผลิตน้ำตาลเฉลี่ย 2.66 ตันซีซีเอสต่อไร่ สูงกว่าพันธุ์ เค 84-200 (2.28 ตันซีซีเอสต่อไร่) ร้อยละ 17 และสูงกว่าพันธุ์อู่ทอง 3 (2.52 ตันซีซีเอสต่อไร่) ร้อยละ 6 และพันธุ์สุพรรณบุรี 80 มีความหวานเฉลี่ย 14.96 ซีซีเอส ขณะที่พันธุ์เค 84-200 มีความหวานเฉลี่ย 15.37 ซีซีเอส พันธุ์อู่ทอง 3 มีความหวานเฉลี่ย 14.93 ซีซีเอส นอกจากนี้พันธุ์สุพรรณบุรี 80 มีความต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงและต้านทานโรคไส้ดำระดับปานกลาง

สุพรรณบุรี 50 (อ้อยคั้นน้ำ)

- เป็นพันธุ์ที่ได้มาจากการผสมเปิดของอ้อยพันธุ์ SP 074 ที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี

- ให้ผลผลิตอ้อยเฉลี่ย 4,913 ลิตร/ไร่ ซึ่งสูงกว่าพันธุ์สิงคโปร์ โดยให้ผลผลิตน้ำอ้อยเฉลี่ยสูงเป็น 2.3 เท่าของพันธุ์สิงคโปร์ น้ำอ้อยสดมีค่าความหวาน (บrix) 16.1 ที่อายุ 8 เดือน ซึ่งสูงกว่าพันธุ์สิงคโปร์ 10 เปอร์เซ็นต์ แตกกอดี โดยให้จำนวนลำต่อไร่เฉลี่ย 12,198 ลำ ซึ่งสูงกว่าพันธุ์สิงคโปร์ถึง 91 เปอร์เซ็นต์ สามารถไวต่อได้ดี ไม่ต้องปลูกใหม่ทุกปี ให้น้ำอ้อยสีเขี้ยวอมเหลืองรสชาติหวานหอม เก็บไว้ในตู้เย็นได้นาน 4-5 วัน

- พื้นที่แนะนำ พื้นที่ดอน หรือที่ลุ่มไม่มีน้ำท่วมขัง
- ฤดูปลูกที่เหมาะสม ปลูกได้ตลอดปี
- รับรองพันธุ์เมื่อ 1 กรกฎาคม 2539

สุพรรณบุรี 72 (อ้อยเคี้ยว)

- เป็นพันธุ์ที่คัดเลือกได้จากการผสมเปิดของอ้อยพันธุ์อเมริกัน ซึ่งได้ผ่านการคัดเลือกที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี และประเมินผลที่ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี สถานีทดลองพืชไร่ ตลอดจนในไร่เกษตรกรจังหวัดต่าง ๆ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 - 2546 อ้อยเคี้ยวพันธุ์สุพรรณบุรี 72 ให้ผลผลิตเนื้ออ้อยคว้นสูงกว่าพันธุ์ดั้งเดิมที่ใช้กันอยู่คือ พันธุ์อเมริกันในทุกสภาพแวดล้อม และปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยได้ดี รับรองพันธุ์เมื่อ 10 พฤษภาคม 2547

- ความต้านทานโรคและแมลง มีความทนทานต่อโรคแล้ดำ และต้านทานโรคลำต้นเน่าแดง พบการเข้าทำลายของหนอนกออ้อยน้อย ประมาณ 5 %

- ลักษณะเด่น ผลผลิตเนื้ออ้อยคว้นสุทธิ 6.3 ตัน/ไร่ ความหวานสูง 19.3 บริกซ์ แดกกอดี ให้จำนวนลำต่อไร่สูง ประมาณ 13,000 ลำ/ไร่สามารถไว้ต่อได้โดยไม่ต้องปลูกใหม่ทุกปี มีรสชาติหวานหอม กรอบ นำอ้อยมีสีเหลืองอมเขียว รสชาติหวานหอม คุณภาพใกล้เคียงกับอ้อยคั้นน้ำพันธุ์สุพรรณบุรี 50

- ลักษณะประจำพันธุ์ ใบมีขนาดปานกลาง ปลายใบโค้ง ลำต้นมีสีเขียวอมเหลือง ปล้องมีรูปร่างทรงกระบอกค่อนข้างยาว มีร่องเหนือตา ตามีรูปร่างกลมมีวงเจริญสีเหลืองและนูน ข้อคอดเล็กน้อย อายุเก็บเกี่ยวที่เหมาะสมคือ 9 เดือน ซึ่งจะให้ผลผลิตและคุณภาพของอ้อยคว้นดีที่สุด

- การปลูกและดูแลรักษา ปลูกได้ตลอดทั้งปี แต่ต้องมีกรน้ำ

ขอนแก่น 3 (แนะนำให้ปลูกในพื้นที่ตำบลยางหล่อ)

- ได้จากคู่ผสมอ้อยโคลน 85-2-352 กับพันธุ์ K84-200 โดยการผสมข้ามพันธุ์ ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ในปี พ.ศ.2537 ทำการเพาะเมล็ดและคัดเลือกครั้งที่ 1 (ลูกอ้อย) ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ในปี พ.ศ. 2538-2539 คัดเลือกครั้งที่ 2 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่นในปี พ.ศ.2540 คัดเลือกครั้งที่ 3 ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น ในปี พ.ศ.2541 -2542 เปรียบเทียบพันธุ์เบื้องต้นที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น ในปี พ.ศ.2544-2545 เปรียบเทียบมาตรฐานที่ศูนย์วิจัยพืชไร่ขอนแก่น และศูนย์วิจัยพืชไร่กาฬสินธุ์ ในปี พ.ศ.2545-2547 เปรียบเทียบและทดสอบในไร่การเกษตร ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่จังหวัดอุดร ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มุกดาหาร ชัยภูมิ และนครราชสีมา ในปี พ.ศ. 2547-2548 พบว่ามีผลผลิตสูงและสามารถปรับตัวได้ดี กับเขตใช้น้ำฝนของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทำการคัดเลือกและประเมินพันธุ์ตามขั้นตอนการปรับปรุงพันธุ์ ตั้งแต่ปีพ.ศ.2537-2551 รวมระยะเวลาการวิจัย 15 ปี

- ลักษณะทั่วไป กอตั้งตรง กาบใบแหลม มี 6-12 หน่อ/กอ ความยาวปล้องน้อยกว่า 10 cm. เส้นผ่าศูนย์กลางลำ 2.72 cm. มีใบปานกลางสีเหลืองเหลืองเขียวเมื่อไม่ต้องแสง และสีม่วงเหลืองถึงน้ำตาลเมื่อต้องแสงตามรูปใบมีลักษณะปลายโค้งมีกลุ่มขนที่ขอบใบส่วนโค้งลิ้นใบเป็นแถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวยาวทั้งสองข้าง หูใบด้านนอกรูปสี่เหลี่ยม หูใบด้านในใบหอกสั้นค่อนข้างรูปใบสามเหลี่ยมชายธงปลายคด ขนที่กาบใบน้อย

- จำนวนลำเก็บเกี่ยวในอ้อยปลูก 10,351 ลำต่อไร่ อ้อยต่อ 1 11,287 ลำต่อไร่ ผลผลิตน้ำตาลในอ้อยปลูก 2.64 ตัน ซีซีเอส/ไร่ อ้อยต่อ 1 2.49 ตัน ซีซีเอส/ไร่ ในอ้อยปลูก 14.6 อ้อยต่อ 1 15.1

- ปลูกได้ทั่วไปในพื้นที่ดินร่วนปนทราย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตปลูกอ้อยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นางสาวรัชฎาภรณ์ เทพอินทร์ เชียง

18 เมษายน 2560

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เทศบาลตำบลยางหล่อ อำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภู 39180

โทร. 042-003255 โทรสาร. 042-003253